

Universitätsbibliothek Paderborn

Venerabilis Patris Thomæ à Jesu ... Opera Omnia

Homini Religioso Et Apostolico Tam Qvo Ad Vitæ Activæ, Qvam
Contemplativæ functiones utilissima, Duobus Tomis Comprehensa. In
Qvibvs Singlari Pietate, Varia Ervditione Clariori Et Breviori Stylo
Continentvr Et Explicantvr ...

Tomás <de Jesus>

Coloniæ Agrippinæ, 1684

Capvt VI. Fidei exercitium circa Passionem Christi Domini, & primò circa
Crucem.

urn:nbn:de:hbz:466:1-38621

1640. I.

mè humilis, mansuetus, patiens, fortis, modestus, obediens, charitate plenus, quia omnium harum virtutum exemplar nobis esse debet, quia de plenitudine ejus nos omnes accepimus, accipientque omnes, gratias & virtutes, quibus salventur: denique si JESUS est: erit igitur Magister, Medicus, Pater, Judex, Pastor, Protector, & Advocatus noster.

Christum igitur Dominum veraciter pro vero Jesu agnoscere, est omnes divinitas hoc nomine contentas, uno verbo explicare & complecti, ut hoc pacto possit animo simul & servel omnes ipsius divinitas, & perfectiones, quatenus DEUS est, Mediator, & Advocatus universorum, uno vocabulo, quasi bolo delicatissimo degustare, JESUM qua contemplari, tanquam absolutissimum malorum, & miseriarum Exterminatorem, Fontemque copiosissimum omnium donorum, & gratiarum, totiusque boni nostri Authorem.

Tantum propterea in via Domini, & imitatione JESU Christi, proficientes è dulcissimo JESU nomine suavitatem, & dulcedinem hauriunt, ut scriptum legamus de sancto Francisco, quod in Concionibus, & ad populum Exhortationibus, JESU nomen pronuntiare non auderet, ne ut solebat suavitatem, & delectationem nominis dulcissimi, præ cordis teneritudine, in lachrymas resolveretur.

Sanctus Paulus in Epistolis suis ad singula ferè verba honorificentissime atque amantissime JESUM nominat, neque contentus est, quod solum enim se amare dicat: sed insuper glorietur se solum JESUM scire, & quidem crucifixum: quorum causa admodum rationabilis est; nam cum veri fideles agnoscant salutem universalem, thesaurum divitiarumque infinitas, perfectiones innumerabiles, bonitatem, & amorem Dei erga homines virtute armati, audacter, & confidenter adversus omnes tentationes, pericula, labores, difficultates prævalent, demonia eiciunt, & innumerabilia perpetrarunt, & indes perperant miracula: nam, ut inquit Christus Dominus, *In nomine meo demonia ejicient, linguis loquentur novæ; serpentes tollent; & si mortiferum quid biberint, non eis nocebit, super agros manus imponent, & bene habebunt.*

Marci
16.

CAPUT VI.

Fidei exercitum circa Passionem Christi Domini, & primò circa Crucem.

§. 1.

Quia verò Crux medium fuit, quo Dominus JESUS nostram salutem operatus est: Crucem, seu gloriam mundi, veram laborum spem, arborem vitæ, signaculum salutis, salutem in periculis, sublimi fidei veneratione exaltabis: hæc enim nos Deo reconciliavit, veniam peccatorum obtinuit, cælum aperuit, damna sceleribus nostris illata reparavit, idololatriam exterminavit, & ad veri Creatoris sui cultum homines pertraxit, sub hanc confugientes tentati reperient aylum, pusillanimes robur, perfecti quietem, summamque lætitiā, ut de sancto Andrea legitur, qui à longè crucem aspiciens, præ exultatione spiritus clamare

cepit: *O bona Crux, qua decorem ex membris Domini suscepisti, diu desiderata, sollicitè amata, sine intermissione quaesita, & aliquando cupienti animo preparata, accipere ab hominibus, & redde me magistro meo, ut per te me recipiat, & redde redemit, & O bona Crux diu desiderata, securus, & gaudens venio ad te; ita, & tu exultans suscipias me discipulum ejus, qui pependit in te; huc usque verba dulcissima, & sanctissima sunt sancti Apostoli.*

Nec aliis Sanctis defuit amor, & veneratio sanctæ Crucis, quam fide noverant Christi Domini passionem, & admirabilibus Redemptionis nostræ mysteriis sanctificatam; unde ex frontem consignantes tanquam lorica, & galea adversus pericula, & tentationes fortissima, in omni occasione armantur.

Circa sacrosanctum Sanguinem Christi Domini.

§. 2.

Inter præcipua nostræ Redemptionis instrumenta, est pretiosissimum immaculati Agni Sanguis, cui multis in locis sacri eloquii salutaris generis humani attribuitur, ut apud sanctum Paulum: *Iustificati in sanguine ipsius alvi erimus.* Item, *Et Ephel. 1. in quo habemus redemptionem, per sanguinem ipsius remissionem peccatorum, secundum divitiarum gratiam ejus.* Et sanctus Petrus inquit: *Stantes, quod non corruptibilibus auro vel argenteo redempti estis, de vana vestra conversatione veteris traditionis, sed pretioso sanguine quasi agni immaculati Christi, & incontaminati.*

Sanguis ergo Christi pro nobis effusus, fidei veritate diligenter animo recollectus, profunda revelat mysteria divinæ bonitatis, charitatis, misericordiae, iustitiæ, sapientiæ, providentiæ, ac omnipotentiae divinæ: manifestat etiam ad oculum horribilem peccati foeditatem, excellentem virtutis decorem, nec non ammirari nostram tanto pretio redemptarum admirabilem dignitatem, confirmat fidem, roborat spem, incendit charitatem, omnium denique virtutum, præsertim profundissimæ humilitatis, perfectissimæ patientiæ, obedienciæ consummatæ, incomparabilis mansuetudinis, fortitudinis invictæ, absolutissimi præbet exemplar. Lac & mel est incipientibus, panis substantialis proficientibus, perfectis vinum suavisimè inebrians, & extra se raptos in eum transformans, qui sanguinem sumunt tanto pro iis amore profudit, tanque suavis pascuntur dulcissimi Sanguinis istius oblectationibus, & deliciis, ut nulla lingua explicari possit.

Aliquantenus hæc intelligere poterit, qui perlegerit Epistolas sanctæ Catharinæ Senensis, inter quas nullam reperiet, quæ non sit memoria virtutis, & dulcedinis pretiosissimi Sanguinis JESU Christi rubricata: optabat nimirum sancta Christi Domini Ancilla, omnium animas (ut ipsa loquitur) sacrosancto isto JESU Christi Sanguine irrigari, inebriari, penitusque submergi.

Qui semel donum hoc cæleste suavitatis delitiosissimæ Crucis hujus gustaverunt, res omnes creatas hac Regis purpura tinctas introeunt, quod instanter à Christo Domino petere solebat

S. Bonaventura, Quidquid aspexero, mihi tuo appareat sanguine rubricatum.

* * *

Circa

Circa quinque Christi D. vulnera, virtutes, & miracula. §. 3.

Alii secundum affectum à Deo immisum ducere fide intrant per vulnera, præsertim verò lateris ad cor JESU sui dulcissimi, quantoque volupatis torrente poterant, soli ipsi norunt, qui accipiunt.

Virtutes quoque Christi Domini fidei vivæ oculo ita considerare debemus, ac si humilitatem, patientiam, ardentemque ipsius charitatem coram intueremur, quod maximè observandum est, in singulis vitæ ipsius mysteriis: si enim exempli causâ navitatem meditari voluerimus, ita vivæ fidei efficacia Christum Dominum natum ex virgine, jacentem in præsepio, adoratum ab Angelis, & pastoribus, repræsentare nobis debemus, ac si ad latus beatissimæ virginis Mariæ, quæcunque ibi gesta fuerunt, cerneremus & audiremus.

Idem dicimus de Magorum adoratione, cui nosmetipsos ita contemplando præsentem exhibebimus, quasi ex aliquo porticus angulo videremus, & gauderemus de mystica Sanctorum istorum Regum oblatione auri, thuris, & myrrhæ, quibus veram Pueruli illius Divinitatem, simul & Humanitatem protestabantur.

Pari fidei asylo perpendenda sunt Christi Domini miracula, cæteraque ipsius opera, ac præcipue reliqua profundiora vitæ, & passionis mysteria, singula quas fides tradit circumstantias exactè discutiendo, ut personæ, quæ patitur, quæ DEUS est, quid patitur? summos dolores, ignominias, opprobria; pro quo? pro homine ingrato; quomodo? sponte sua, maximoque amoris, & charitatis affectu. Omnia hæc docet fides, aperitque iustorum oculos, ut Dominum suum nudum, cruciq; inter latrones affixum, talis doloris sentimento contemplantur, ut affectu interiora animi viscera penetrante, in ipsum transformentur, fiatque illis Christus nudus, & Crucifixus, vitæ scopus, baculus peregrinationis, refrigerium lassitudinis, tribulationum solatium, adeo, ut sola hæc tria verba, CHRISTUS, NUDUS, CRUCIFIXUS, in alium eum mundum, & differentem ab ista regione, ubi harmoniam & consonantiam mysteriorum nostræ redemptionis depurata aure percipiunt, introducant, præbeantque dulcissimum laborum condimentum, excitent maximum peccati horrorem, & ad ardentissimum Dei amorem inflamment.

C A P V T VII.

Vita Christi Domini, liber vitæ, universalem continens animarum nostrarum medicinam.

Tria verba hæc sunt liber vivus, vitæ exemplar, abundantis compassionis leges, & quasi ad pedes Crucis stantibus, fons lachrymarum: quomodo? Franciscum legimus ex memoria dolorum, & opprobriorum Christi D. tantos planctus edere solitum, ac si jam defuncto videret eum in Cruce mortuum: S. etiam Paulus gloriabatur dicens, non enim judicavi me scire aliquid inter vos, nisi IESUM Christum, & hunc crucifixum.

Duo sunt fontes præcipui, quibus aquam vitæ haurit iustus, Scriptura sacra, & vita ac passio D. Salvatoris; primus continet doctrinam scriptam, Thom. à Jesu Oper. Tom. II.

traditque præcepta ac regulas, ut secundum vocationem fidei dignè vivamus, ut priori libro laius differuimus: Alter continet vivum, istum librum, sive VERBUM, amore nostri, incarnatum, in quo Deus homo, doctor ac magister noster, non verbis solum, sed exemplis suis (qui multò efficacior est docendi modus) quæ prosequi, quæque aversari debeamus, tradit.

Idcirco enim inquit Sanctus Paulus, Christum Dominum non solum nobis factum justitiam, redemptionem, & sanctificationem: sed etiam sapientiam à DEO. Fuit enim IESUS Christus inolitatos mundi errores exterminans, dux, & lux, meritò quoque justitia nostra dici debet, cum dolorosissima sanguinis sui effusione justitiam nostram promeruerit, nosque justificaverit.

Idipsum significare voluit Dominus, apud S. Ioannem, cum dixit: Ego sum via, veritas, & vita: via, quia in fuso fidei habitu deducit nos per semitas justitiæ, & salvationis æternæ; veritas, quia non irritabit Dominus promissiones suas, fidelis enim est, & iustus: vita, quia peccatis mortuos resuscitavit ad vitam, vivificavit per gratiam, destinavit ad gloriam.

Quia verò nemo venit ad Patris Divinitatem, nisi per Christi Domini Humanitatem, nemo etiam ad veram pervenit justitiam, nisi sanguine JESU Christi justificetur, meritissimo jure sapientia nostra, & justitia dici debuit. Accedentibus præsertim exemplis vitæ ipsius sacrosanctæ efficacissimis, tum ad aperiendos oculos nostros, tum ad mores corrigendos, nec non ad homines per viam tantæ majestatis vestigiis tutum, ad portum vitæ æternæ deducendos. Sacra enim JESU Domini nostri passio liber est vitæ, multò profundius legentis animo, Dei cognitionem, & amorem ingenerans, quàm visibilis univèrsi mundi fabrica: unde mulierculas simplices, & ignorantes sine aliorum librorum lectione, sola consideratione sacrorum passionis Christi mysteriorum, quæ vel in concionibus explicari audierant, vel picturis repræsentata, & imaginibus, quæ idiotarum sunt libri, ætente fidei vivacitate perspexerant, ad sublimiorem aliquando pervenisse videmus charitatis, bonitatis, misericordiæ, providentiæ Dei notitiam, quàm plurimi sublimi philosophiâ, aliisque scientiis excellentes.

Sic propheta Isaiæ de Messia temporibus adimpletur varicinium; quia repleta est terra scientia Domini sicut aqua maris operientes: tanta enim ex Isai. II. passione Christi Domini hauritur sapientia, ut S. Paulus, post audita in tertii cæli paradiso arcana verba, se adhuc nihil scire fateatur, nisi JESUM, & hunc Crucifixum.

De tribus libris, ad studium sapientia homini à DEO datis §. 1.

Tres igitur, si diligenter consideremus, repetimus libros, homini ad studium sapientiæ, & scientiæ Dei assignatos.

Primus est creaturatum, in quo legat divinæ sapientiæ magnitudinem, mundum istum, cum ordinatissima consonantia, & harmonia disponentis: Omnipotentiam, quæ solo nutu universa, quæ voluit, fecit: admirabilem providentiam, quæ singulis creaturis suis absque ullius indigentia abundè necessaria suppeditat, cæteraque divinas perfectiones, quas opera manuum ejus enarrant.

Magnus Antonius in hoc creaturarum libro se studere, Philosopho, inquit, alios multos, qui